

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

5/2007

PÄÄKIRJOITUS

Syksyn sävel

Psalmia 118 voisi pitää Kulmakivi-lehden nimikkopsalmina. Psalmissa puhutaan nimittäin kulmakivestä, kivistä, jonka rakentajat hylkäsivät. Tiedämme Uuden testamentin kertomuksista (Mark. 12:10–11), että psalmi 118, Hallel-psalmien päätös ja kohokohta, puhuu Jeesuksesta, Messiaasta.

Koko psalmi on kuin STI:n ohjelmajulistus. Se on Herraa ylistävä psalmi, jossa meitä kehoitetaan kiittämään Herraa, julistamaan Hänen armoaan, turvaamaan Herraan, koska on ”parempi turvata Herraan kuin luottaa ihmisten apuun.”

Tiedämme, että Herramme veisasi kiitosvirren (Psalmi 113–118), kun hän viimeisen kerran ennen kuolemaansa söi pääsiäisaterian opetuslastensa kanssa.

Mutta mitä psalmi puhuu sävelistä? Mielessäni on erityisesti psalmin 14 jae: ”Herra on minun väkeni ja voimani. Hän pelasti minut.”

Herrasta sanotaan, että Hän on minun väkeni ja voimani, ”väkevyyteni ja ylistysvirtteni” (hepreaksi *oz* ja *zimra*) sanottiin vanhassa käännöksessä. Molemmat sanat voivat tarkoittaa voimaa, vahvuutta, väkevyyttä. Mutta jälkimmäinen sana, *zimra*, tarkoittaa melodiaa tai virttä. Jos soiteetaan instrumentilla, syntyy melodia; jos lauletaan, syntyy laulu tai virsi.

Kun professori **Raija Sollamo** hiljattain siirtyi eläkkeelle, hänestä julkaistiin Kotimaa-lehdessä haastattelu. Siinä professori Sollamo kertoi vuosistaan ja elä-

mäntyöstään teologisessa tiedekunnassa. Kertoessaan teologisen tiedekunnan opetuksesta Raija Sollamo sanoo: ”Kirkon pitäisi luottaa kriittiseen raamatuntutkimukseen.” Sitten hän jatkaa: ”Jos kirkko katsoo pitkällä tähtäyksellä eteensä, sen kannattaa kuitenkin luottaa teologisten tiedekuntien eksegetiikan opetukseen, eikä esim. Suomen teologisen instituutin opetukseen. Sen antama opetus haittaa meidän työtämme, koska se on niin toisenlaista.”

Toisenlaista teologiaa

Joku saattaa pitää Raija Sollamon sanoja masentavina STI:n näkökulmasta, mutta asian voi nähdä aivan toisin. Kannattaa heti alkuun sanoa, ettei STI pidä itseään teologisen tiedekunnan varsinaisena vaihtoehtona. STI:ssäkin arvostamme teologisen tiedekunnan työtä, vaikkamme iloitse aivan kaikesta.

Mutta toisaalta uskallan sanoa, että eläkkeelle siirtyneen professorin sanoissa on myös hyvä viesti. En halua millään tavalla olla kenellekään tai millekään haitaksi enkä aiheuttaa kenellekään mielihäpästä. Mutta toivon todellakin, että STI:n antama opetus olisi joiltakin osin ”toisenlaista”. Toivon myös, ettei kirkko sokeasti luottaisi yliopiston raamatuntutkimukseen. Silloinhan pitäisi huolehtia siitä, että opista saataisiin säännöllisin väliajoin päivitetty versio, koska vanha versio

on auttamattomasti vanhentunut.

Teologian opiskelijan tulevassa, varsinaisessa tehtävässä ylikriittisestä raamatuntutkimuksesta on vain vähän apua. Kieltämättä teologin pitää tuntea Raamatun tekstit hyvin monipuolisesti. Mutta jos tekstin varsinainen ”melodia” jää pois, puuttuu kaikki oleellinen.

Kenestä kirjoitukset puhuvat?

Apostolien tekojen 8. luvussa kerrotaan etiopialaisesta hoviherrasta, maailmanmatkaajasta, joka yksinäisyydessään luki profeetta Jesajan kirjaa. Siinä kerrotaan hänen ymmärtäneen, että tekstin kriittinen tutkiminen ei riittänyt. Hän esitti kysymyksen, johon eri teologeilla on erilainen vastaus: ”Voisitko sanoa, kenestä profeetta puhuu, itsestäänkö vai jostakin toisesta?” Filippus ei – onneksi – ollut kriittisen raamatuntutkimuksen edustaja. Kun Luukas kertoo, että ”Filippus rupeesi puhumaan, aloitti tuosta kirjoitusten kohdasta ja julisti miehelle evankeliumia Jeesuksesta” (Ap. t. 8:35), kriittinen VT:n tutkija olisi ilmeisesti saanut sydänkohtauksen. Miten profeetta Jesajan sanat liittyvät Jeesukseen?

Mutta Filippus oli oikea teologi. Hän ei ilmeisesti kertonut kaikkea tuosta kohdasta, esimerkiksi sitä, miten ensimmäiset kuulijat käsittivät tuon kohdan. Hän kertoi oleellisen. Hän paljasti tekstin varsinaisen ”melodian”, Kristuksen.

Myös Psalmi kertoo Messiaasta eli Kristuksesta, kulmakivestä, ja psalmin kohokohta on Hoosianna-hymnin ”siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen”, tai ”siunattu Hän, joka tulee Herran nimellä”, siis jonka nimi on Herra.

Niinpä voidaan sanoa, että psalmin sanat ”Herra on minun voimani ja melodiani, säveleni” on raamatuntutkimisen varsinaisen sanoma.

Psalminkirjoittaja jatkaa sanomalla, että Hän (Herra) tuli minulle pelastajaksi (vanha käänös). ”Pelastaja” tarkoittaa oikeastaan käännettynä samaa kuin ”Jeesus”. Nykysuomeksi se tarkoittaa: Hän pelasti minut. Psalmi ei ole vain vanha dokumentti, joka kertoo temppelein jumalanpalveluksesta. Sen sanoma on pelastuksen sanoma.

Psalmin tunnustus ja varsinainen tarkoitus on viestittää, että Herra on minun voimani ja säveleni, Hän, Jeesus, on minulle pelastus tai pelastaja.

Työnäyn perustus on Kristuksessa

STI ei voi elää muita kritisoimalla. Tehtävämme ei ole häiritä tai haitata ketään. Opetuksen tarkoituksena ei ole liittää tekstiin sellaista, mitä ei tekstissä jo ole. Kysymys ei ole hurskaasta raamatuntutkimisesta vaan asiallisesta raamattukriittisestä. Mutta Raamatun tutkijalle hurskaus tulee väkisin eteen. Myös tässä psalmissa näkyy selvästi, mistä psalminkirjoittaja kirjoittaa, kenestä hän laulaa.

Psalmin sanat ovat STI:n koko toiminnan perussävel. Herra on minun melodiani, säveleni, sävelmäni, lauluni.

STI täyttää joulukuun lopussa 20 vuotta. On suorastaan ihme, että Suomen teologinen instituutti on pystyssä. Te olette tehneet sen mahdolliseksi rukoilemalla, lahjoittamalla ja auttamalla meitä monin tavoin.

Toivon että jokainen opiskelija, jatko-opiskelija ja työn ystävä huomaisi, että myös alkavan syksyn sävel on Jeesus.

16.10.2007
Henrik Perret

Papista muslimi Yhdysvalloissa – entä Suomessa?

Yhdysvalloissa sisarkirkkomme Anglikaanikirkko on joutunut viime aikoina perinpohjaisten pyörysten keskelle. Kyseessä on varsin radikalisoitunut Episkopaalikirkko, jonka yksi piispa, nimeltään John Spong, on kiertänyt silloin tällöin Suomeakin seurakuntalaisia hätkähdyttämässä. Kirkkokunta tuli kuuluisaksi siitä, että siellä on ensimmäisenä maailmassa valittu parisuhteessa elävä homoseksuaali piispaksi. Juuri tänä syksynä kirkko on hajaantunut kyseisen piispa Robinsonin takia. Tusina muiden hiippakuntien piispoja ja heidän mukanaan noin 600 seurakuntaa ovat eroamassa Episkopaalikirkosta ja perustamassa omaa kirkkokuntaa. Nämä seurakunnat haluavat säilyttää yhteyden Afrikan anglikaanisiin kirkkoihin, jotka ovat jo sanoutuneet irti yhteydestä Episkopaalikirkkoon homoseksuaalisen piispan takia.

Mainittu kärhämä ei kuitenkaan ole kirkkokunnan ainoa murheenkryyni. Täna syksynä yksi Seattlen alueen papeista ilmoitti, että hän on kääntynyt muslimiksi samalla, kun hän toimii anglikaanisessa kirkkokunnassa pappina.

“Tämä ei ole älyllinen kysymys”

Kiistan keskipisteessä on naispastori Ann Holmes Redding, joka Seattle Times -lehden haastattelussa kohahdutti omaa kirkkoaan paljastamalla uuden uskonsa. Hän kertoi olleensa jo pitkään yhteydessä alueensa muslimeihin ja opiskelleensa islamin uskoa. Rungas vuosi sitten hän liittyi todellisesti islamin uskoon lausumalla julkisesti *shahadan*, muslimien uskontunnustuksen. Näin hänestä tuli Seattlessa toimivan sunnimuslimien seurakunnan jäsen.

Yli vuoden ajan Ann Redding toimi muslimina anglikaanisen kirkon pappina. Hän

toimitti kirkossa kyllä tehtävänsä, mutta samalla hän esimerkiksi noudatti muslimien rukoushetkiä joka päivä musliminaisen asuun pukeutuneena.

Haastattelussa Redding selittää, että kääntyminen ei ollut hänelle älyllinen kysymys: “It wasn’t about intellect”. Sen sijaan hän ajattelee, että periaatteellisella tasolla nämä kaksi uskontoa ovat saman kaltaisia. Koska hän koki yhteisön lämpimäksi ja siellä harjoitetun hurskauden aidoksi, hän tunsu voimakasta vetoa islamiin. “En voinut ajatella, että en olisi ollut muslimi.”

Radikalismien teologia ja Koraanin opetus

Haastattelussaan Redding ilmaisee kuitenkin, että hänen uskonsa ei ole koskaan ollut perinteisen anglikaanisen opetuksen mukaista. Tämä käykin pian selville haastattelua lukiessa. Hänen näkemyksensä ovat pikemminkin radikalismistaan tunnetun Spongin ajatusten kaltaisia. Jo opintojensa myötä Redding oli päättänyt ajatella, että Jumalan kolminaisuutta ei voi uskoa kirjaimellisesti. Jeesus ei ole hänelle jumaluuden kolmas persoona eikä todellinen Jumalan Poika.

Reddingin mielestä Jeesus on jumalallinen vain siinä mielessä, kuin jokainen ihminen täällä maan päällä on jumalallinen. Raamattu ei siten ole todellisessa mielessä Jumalan ilmoitusta. Sen sijaan pappienkin tulee rakentaa itse oma käsityksensä niin Jumalasta kuin ihmisistä. Näin ollen Reddingin ajatukset ovat olleet lähempänä islamia kuin kristillistä oppia jo ennen hänen kääntymystään. Teologinen radikalismi tuottaa – yllättävää kyllä – monia ajatuksia, jotka ovat varsin lähellä Koraanin opetuksia.

Esimerkiksi Koraanin suura 4:171 vairoittaa ”kirjan kansaa” eli kristittyjä uskosta kolminaisuuteen. Suura 5:17 puolestaan kiistää, että Jeesus olisi Jumala. Tällaisten uskomusten osalta pastori Redding todellakin tuli ikään kuin kotiin siirtymään islamilaiseen seurakuntaan.

Sisäinen jännite

Islamia harjoittava pastori tunnustaa tosin, että nämä uskonnot eivät ole hänenkään mielestään täysin samanlaisia. Koska Redding haluaa pitää kiinni Jeesuksen kuolemasta ja ylösnousemuksesta, hän tietää elävänsä jännitteessä myös islamin keskelä. Se ei kuitenkaan estä häntä sitoutumasta uuteen uskoon ja keskustelemasta ongelmasta islamin oppineiden kanssa.

Reddingin oma jännite ei toki ole salassa keneltäkään islamia tuntevalta. Koraanin opetukset ovat Jeesuksen suhteen täysin selviä. Koraanin mukaan Jeesus ei kuollut ristillä eikä kristittyjen opetus hänestä ole oikea.

Ei olekaan ihme, että monet lehdissä tämän jälkeen haastatelluista islamin oppineista pitävät anglikaanipastorin siirtymistä islamiin varsin mahdottomana. Jos Redding ei aivan mahdu perinteiseen kristinuskoon, ei hän sovi täysin myöskään muslimien joukkoon. Muslimi ei voisi koskaan rukoilla Jeesusta.

Erikoista on se, että Redding sai toimia pitkän aikaa Seattlessa pastorina. Hänen alueensa piispa ei haastattelujen mukaan pitänyt tilannetta täysin mahdottomana. Uskonnothan ajavat hänenkin mielestään viime kädessä samaa asiaa.

Kirkon hierarkiassa Redding oli kuitenkin erään toisen piispan virkamääräyksen alainen, ja tämä piispa on nyt erottanut hänet vuodeksi papin työstä. Redding saa näin pohtia identiteettiään ja sitoutumistaan yhteen uskoon. Episkopaalikirkko näyttää olevan tässäkin kysymyksessä hajallaan.

Suomessa sama kohu

Yhdysvalloissa esille noussut kohu saattaa tuntua suomalaisesta lukijasta vieraalta. Paljon ajankohtaisemmaksi tilanne tulee, kun huomataan, että kirkossamme on viime kesästä lähtien kiistelty samasta asiasta. Kuopiossa pastori Kari Kuula kirjoitti Savon Sanomissa (2.6.2007), että ”islamilla on sama Jumala kuin kristinuskolla”.

Kuulan mukaan niin juutalaisuus, kristinusko kuin islamikin perustavat uskontoja juuret Aabrahamin saamaan ilmoitukseen. Kun siis islaminuskoinen sanoo Allah, niin ”kristittyjen Jumala heristää korvaansa ja kuuntelee”. Hän jatkaa: ”Kristitty voi kyllä ajatella, että Jumala on puhunut erityisellä tavalla kristillisen tradition kautta. Mutta uskonnon lopullisen tavoitteen, sielun autuuden, kannalta tällä ei ole ratkaisevaa merkitystä.”

Asiaan liittyy Kuulan mukaan suuri misio. Hän toivoo, että ”uskonnot näkisivät toisensa sukulaisinaan ja saman Jumalan palvelijoina”. Tähän päämäärään liittyy myös teologinen peruste. ”Kristitty saa tästä kokoon kauniin kolmijaon: juutalainen elää Isästä, kristityt Pojasta ja profeettalliseen sanomaan nojautuvat muslimit Pyhästä Hengestä”.

Amerikkalaisen Reddingin tavoin myös Kuula on jo aiemmin luopunut opista. Hänenkään Jumalansa ei ole kolmiyhäinen. Jeesus ei ole hänelle Jumalan Poika, joka olisi koko maailman sovittaja ja syntisten pelastaja. Pelastavaa uskoa voi löytyä Kristuksen ulkopuoleltakin, koska ”Jumalalla ei ole suosikkeja”, kuten Kuula toteaa.

Olisi mielenkiintoista nähdä, mitä Kuopion hiippakunnassa tapahtuisi, jos Kuula esimerkiksi uskontojen yhteisen maailmanrauhan hankkeen nimissä liittyisi islamilaiseen seurakuntaan. Hänen teologiansa ei näytä olevan siitä juuri sen kauempana kuin Reddingin teologia. ”It isn’t about intellect.” Pitäisi ehkä olla.

Timo Eskola

Onko Raamatun tutkija maailmankuvansa vanki?

Professori Tapio Puolimatka Jyväskylän yliopistosta tunnetaan pohdiskelevana filosofina ja ahkerana keskustelijana. Hänen uusi kirjansa Usko, tiede ja Raamattu (Uusi Tie, 2007) haastaa teologeja pohtimaan oman tutkimuksensa lähtökohtia. STI haastoi Puolimatkaa selvittelemään ajatuksiaan Kulmakiven lukijoille.

Olet tehnyt haastavan kirjan tiedemiesten ajattelun puutteellisuudesta. Eikö tohtorin sanaan voikaan aina luottaa?

Vaikka tutkija pyrkii rajaamaan tutkimuskohteensa mahdollisimman tarkasti, hän ei voi välttää laaja-alaisen ennako-oletusten tekemistä, koska tutkimuskohde täytyy suhteuttaa muuhun todellisuuteen. Tutkijan kokonaiskäsitys vaikuttaa siihen, miten hän tulkitsee havaintonsa. Tieteellinen tutkimus joudutaan rakentamaan sellaisten oletusten varaan, jotka ylittävät tieteellisen tiedon rajat, koska tieteellinen tieto ei yllä kaikkitietävän olennon näkökulmaan. Perimmäisten oletusten osalta kaikki ihmiset ovat samassa asemassa. Tieteentekijöiden erityisasiantuntemus ei tee heidän käsityksistään tältä osin yhtään luotettavampia kuin tavallisten maallikoiden käsityksistä. C. S. Lewisin mukaan tieteentekijät tekevät tutkimuksensa perimmäisinä lähtökohtina olevat oletuksensa ”yksinkertaisesti ihmisinä ja jopa sellaisina ihmisinä, joiden käsityksiin ovat vaikuttaneet heidän oman aikakautensa näkemykset”.

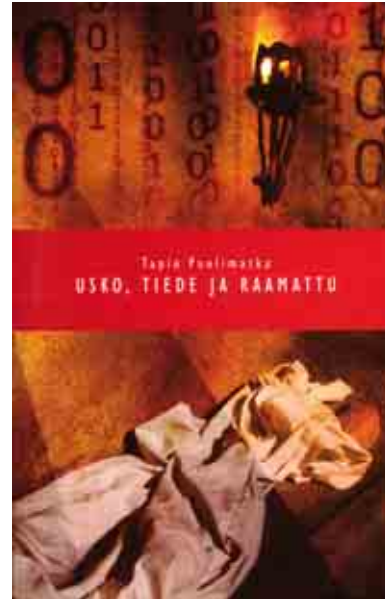
Miten maailmankuva vaikuttaa tutkijoiden näkemyksiin?

Edward Craigin mukaan kaikkein perimmäisimpien olettamusten tasolla tutkijoilla on vain kaksi mahdollisuutta. On olemassa vain kaksi perustavaa maailmankatsomusta tai todellisuuskäsitystä, joiden varaan kaikki näkemykset, filosofiat ja teorit rakentuvat tai joiden muunnelmia ne ovat. Yhtäältä on olemassa supranaturalistinen käsitys, jonka mukaan Jumala on todellisuuden perimmäinen alkuperä ja ihminen on Jumalan kuvaksi luotu olento, joka elää Jumalan luomassa maailmassa. Toisaalta on olemassa naturalistinen käsitys, jonka mukaan koko todellisuus on selitettävissä luonnollisten tekijöiden pohjalta. Tämän näkemyksen mukaan ihminen on oman maailmansa luoja. Craigin mukaan on itsepetosta kuvitella, että olisi olemassa jokin neutraali lähestymistapa, josta käsin olisi mahdollista tarkastella näitä kahta lähestymistapaa puolueettomasti, ilman että nojautuisi tarkasteluissaan jommankumman tarjoamiin lähtökohtaoletuksiin.

*Onko tämä mielestäsi näkynyt myös
Raamatun tieteellisessä tutkimuksessa?*

Esimerkiksi historiallis-kriittistä menetelmää sovelletaan eri tavoilla riippuen siitä, ymmärretäänkö historiallisuus ja kriittisyys naturalismin vai supranaturalismin ehdoilla. Naturalistinen käsitys historiasta perustuu historistiseen näkemykseen, jonka mukaan kaikki on historiallisesti suhteellista. Tämän pohjalta Raamattua tulkitaan sen naturalistisesti pelkistettyjen historiallisten syntyolosuhteiden ehdoilla. Jos kuitenkin samaa historismia sovellettaisiin itse historiallis-kriittiseen tutkijaan, se suhteellistaisi hänen tutkimustuloksensa hänen oman aikakautensa historiallisesti vaikuttaviin tekijöihin ja veisi niiltä totuusarvon. Näin historismi on ristiriidassa naturalistisen kriittisyyden käsitteen kanssa, jonka mukaan kriittinen järki antaa objektiivisen ja puolueettoman kuvan todellisuudesta. Jos kaikki on historiallisesti suhteellista, myös kriittinen järki on historiallisesti suhteellinen eikä anna objektiivista tietoa todellisuudesta.

Naturalistisesti ymmärretty kriittisyys antaa oletettavasti historiallis-kriittiselle tutkijalle tiedon siitä, mikä historiassa on mahdollista ja mikä on mahdotonta. Naturalististen oletusten pohjalta suljetaan pois, että meillä voisi olla tietoa Jumalan toiminnasta historiassa. Parituhatta vuotta tapahtumien jälkeen elävä kriittinen tutkija oletettavasti tietää silminnäkiätodistajia paremmin, mitä oikeastaan tapahtui. Vaikka silminnäkiätodistajat kertovat nähneensä ylösnousseen Kristuksen, kriittinen tutkija tietää sen, ettei meillä voi olla tietoa Kristuksen ylösnousemuksesta. Aিনutlaatuisille tapahtumille ei tehdä oikeutta, koska ne pelkistetään siihen, mikä ”kriittisen järjen” pohjalta olisi odotettavissa. Käytännössä tutkijoiden kriittinen järki näyttää melko orjallisesti toimivan ajassa vallitsevien filosofisten olettamusten pohjalta.

Voiko tiede mielestäsi ottaa Jumalan huomioon pohdinnoissaan?

Viimeaikainen tieteenhistorian tutkimus on kiinnittänyt huomiota siihen, että moderni luonnontiede syntyi osin raamatullisen maailmankuvan inspiroimana. Luonnontieteen läpimurto ei tapahtunut antiikin kreikkalaisessa, intialaisessa, kiinalaisessa tai islamilaisessa kulttuurissa, vaan ainoastaan kristillisessä Euroopassa. Kristillisen ilmoituksen tieteelle tarjoamista lähtökohtaoletuksista tärkeimpiä ovat seuraavat: (1) Koska maailmankaikkeus on älykkään Persoonan luomusta, maailmankaikkeus on järjestynyt (mikä tekee mielekkääksi tutkia maailmankaikkeutta kokemuseräisesti). (2) Koska maailmankaikkeus on vapaan äärettömän Persoonan luomusta, maailmankaikkeus on satunnainen (contingent), mikä tekee välttämättömäksi tutkia maailmankaikkeutta empiirisesti, kokemuseräisesti. (3) Maailmankaikkeuden rakenne on rationaalinen eli sellainen, että se avautuu ihmisjärjelle, koska ihminen on luotu Jumalan kuvaksi (mikä

tekee mahdolliseksi järkipäisesti ymmärtää ja selittää maailmankaikkeutta). (4) Koska Jumala on tullut ihmiseksi Jeesuksessa Kristuksessa, satunnaisilla tosiasioiden on keskeinen merkitys koko todellisuuden ymmärtämisessä.

Entä onko mahdollista, että yliopistot muuttuvat joskus hengellisemmiksi?

Naturalismin tietoteoreettiset perustat ovat viimeisten vuosikymmenten aikana osoittaneet hajoamisen merkkejä. Esimerkiksi Alvin Plantinga on osoittanut, että naturalisti ei voi tiedollisesti oikeutetulla tavalla luottaa järkeensä ja havaintoihinsa. Niinpä naturalisti ei voi luottaa mihinkään uskomuksiinsa. Koska naturalismi on yksi hänen uskomuksistaan, hän ei voi oikeutetusti luottaa siihen. Niinpä naturalismi kumoaa itsensä. Michael C. Rea on osoittanut, että naturalisti ei voi tiedollisesti oikeutetulla tavalla uskoa tajunnan ulkopuolisten

esineiden olemassaoloon eikä muiden taajuisten olentojen olemassaoloon.

Koska naturalisteilla on tällä hetkellä valta-asema tiedeyhteisössä, he ovat reagoineet tähän uhkaan rajoittamalla tieteellisen keskustelun vapautta vetoamalla tieteenfilosofiseen rajanvetokriteeriin. Sen avulla he haluavat sulkea kaikki viittaukset Jumalaan tieteen ulkopuolelle. Vetoaminen rajanvetokriteeriin on kuitenkin älyllisesti epärehellistä, koska ei ole olemassa filosofisesti perusteltua rajanvetokriteeriä. Tämän naturalistiset tieteenfilosofitkin myöntävät ammatillisissa julkaisuissaan, vaikka he populaareissa kirjoituksissaan vetoavat johonkin kotitekoiseen rajanvetokriteeriin. En voi uskoa, että tällainen hämäys voi jatkua loputtomiin, vaikka sitä tällä hetkellä toteutetaan joukkotiedotusvälineiden myötävaikutuksella.

Timo Eskola

STI:N YSTÄVIEN VÄITÖSKIRJOJA

Syyskauden hienona yksityiskohtana voidaan mainita, että monet STI:n ystävät ovat julkaisseet väitöskirjansa tai ovat väittelemässä syksyn aikana.

Ensimmäisenä tästä joukosta väitteli pitkään OPKOssa työskennellyt Jari Kekäle. Hän tutki isyyden malleja tässä postmodernissa ajassamme. Joensuun yliopistoon tehty tutkimus Postmoderni isyys ja uskonnollisuus.

Kansanlähetyksen opiston rehtori Niilo Räsänen puolestaan on tutkinut brittiläistä Raamatun opettajaa James Packeria. Niilo tarkasteli ennen kaikkea sitä, miten kalvinistinen pelastuskäsitys vaikuttaa Packerin näkemykseen Raamatusta. Pientä esimakua hänen tutkimuksistaan voit lukea uusimmasta *Iustitian* numerosta.

OPKOn entiset työntekijät ovat esillä myös myöhemmin tänä syksynä. Oululainen Ari Savuoja väittelee niinkin uskonnollisesta aiheesta kuin ihmeen mahdollisuudesta. Toki hänen tutkimuksensa ote on tieteellinen, ja hän tutkii eräiden teologioiden näkemyksiä ihmeistä ja niiden luonteesta. Arin tutkimus sijoittuu uskonnonfilosofian alueelle.

Syksyn päättää Kansanlähetyksen pitkäaikainen pääsihteeri Matti Väisänen, jonka väitöstilaisuus on 10.12. Helsingin yliopiston pienessä juhlasalissa klo 10. Matti Väisänen aiheena on tohtori Saarnivaaran kastekäsitys.

OPISKELIJAN SUUSTA

STI:stä muodostui opintojen alkuvaiheessa nopeasti kotoisa olohuone kampusalueen kyljessä. Sinne saattoi hektisen opiskelun keskellä tulla rauhoittumaan, juttelemaan mukavia muiden opiskelijoiden kanssa ja nauttimaan karskia – mutta koukuttavaa – murukahvia (josta ei tänä päivänäkään saa tarpeekseen). Ruumiillisen virkistykseen lisäksi STI:llä tutustui kertaheitolla laumaan uusia ihmisiä, joista on saanut merkittäviä ystäviä, joiden kanssa jakaa iloja ja ahdistuksia, niin teologisia kuin muitakin. Ajoittain saamme aikaan myös piristäviä väittelyitä, joita jokainen kunnan opintonsa vasta aloittanut pieni kiivailija luonnostaan rakastaa (kilvoitellen samalla toisten kunnioittamisessa, tietysti).

Kaiken ohessa STI on korvaamaton opintofoorumi meille, joille yliopiston näkökulma teologiaan on osittain turhan kapea tai joiden kohdalla esimerkiksi eksegetiikan opetus epäonnistuu. Toiminnallaan se on ollut olennaisesti tukemassa teologin identiteettini muotoutumista ja akateemista kasvuani, ja se on edelleen tärkeä elementti prosessissa, jonka päätteeksi minusta tulee – toivon mukaan – maisteri. Onneksi ei sentään ihan vielä tarvitse valmistua.

Vesa Ruohonen, teol. yo

STI 20 vuotta

STI:n perustamiskokous pidettiin 29.12.1987., ja varsinainen toiminta alkoi vuoden 1988 alusta.

Ensi vuoden alussa on aika juhlia STI:n 20-vuotistaivalta. Juhlat järjestetään sunnuntaina 13.1.2008 Tuomiokirkon kryptassa klo 18 alkaen (kahvitarjoilu klo 17.30). Ohjelmasta lisää seuraavassa Kulmakivessä. Kirjaa jo aika kalenteriisi.

HENKILÖKOHTAISESTI

Jumalan rakkauden saa omistaa itselleen

Mielettömän mielenkiintoista teologiaa

Loviisasta kotoisin oleva nuori teologianopiskelija Ida Jungner ei alun perin ollut teologiasta erityisen kiinnostunut, vaan oli lähdössä opiskelemaan valtiopäätöksiä Åbo Akademiin. Hän ei siinä vaiheessa arvostanut teologiaa yhtä paljon kuin ns. kovia tieteitä. Idalla oli vanhempien ja isovanhempien kautta yhteys Kansanlähetykseen, ja lukion jälkeinen välivuosi suuntautui senkin vuoksi luonnollisesti Ryttylään teologiselle linjalle.

”Ryttylässä monet linjamme luennoitsijoista olivat loistavia. Erityisesti Risto Soramiehen luento siitä, miten nykytilanteessa tarvitaan raamatullista teologiaa, oli innostava”, Ida muistelee. Ryttylän vuoden jälkeen Ida päättikin lähteä lukemaan teologiaa Helsinkiin. Nyt, reilun vuoden opintojen jälkeen, Ida on yhä tyytyväinen valintaansa. ”On ollut mielettömän mielenkiintoista! Teologisessa saa opiskella niin monipuolisesti monenlaisia asioita.” Mielenkiintoisimmiksi aiheiksi Idalle ovat nousseet systemaattinen teologia ja uskonfilosofia, joiden parissa saa pohdiskella asioita perusteellisesti.

STI:ssä Ida kävi ensimmäisen kerran jo Ryttylässä opiskelunsa aikana.

”Sain jo silloin kuulla paljon mainosta STI:stä”, Ida kertoo. ”STI on merkinnyt minulle todella paljon. En osannut kuvitellaakaan kuinka rakas ja kodinomainen

paikka STI:stä tulisi. Tykkään yleensäkin järjestötoiminnasta. Toivoisin, etten olisi STI:ssäkään pelkästään saamassa, vaan voisinkin myös jotenkin toimia paikan hyväksi”, Ida pohtii.

Tulevaisuudessa Idaa kiinnostaisi tutkijan työ tai järjestötyö, jossa saisi hyödyntää teologista osaamista monipuolisesti. ”Minua kiinnostaa yleisesti ottaen enemmän teoreettiset jutut kuin käytännön toiminta. En kuitenkaan halua sulkeutua kammioon työskentelemään, vaan tykkään myös toimia ihmisten kanssa,

Siperia herätti lähetyskiinnostuksen

Viime kesänä Ida sai tutustua lähetystyön arkeen Kansanlähetyksen vajaan kuukauden kestäneessä Siperian-aktiossa, joka suuntautui Omskin miljoonakaupunkiin. Oman mausteensa reissulle antoi 52 tuntia kestänyt junamatka. Matkustaminen venäläisen junan halvimmassa luokassa oli elämys sinänsä! Hartaudet ja hengelliset laulut herättivät mielenkiintoa kanssamatkustajissa, ja vaunussa syntyi mielenkiintoisia keskusteluja. Omskissa viisihenkiä tiimin tehtäviin kuului paikallisessa luterilaisessa seurakunnassa työskentelevien suomalaislähettien auttaminen kaikin tavoin. Tiimi sai tehdä mitä erilaisimpia asioita aina muuttohommista opetusten pitämiseen nuortenleirillä. Lasten parissa työskenteleminen sekä vierai-

lut suomensukuisten vanhusten luona olivat erityisen mieluisia Idalle. Hänestä oli myös hienoa päästä hyödyntämään musiikkia seurakuntatyössä. Kaikkein eniten Ida kertoo kuitenkin nauttineensa vierailuista, joita tiimi teki yhdessä lähettien kanssa Omskin lähistöllä sijaitseviin pikkukyliin. Räsistyneissä kylissä oli aivan oma, karun romanttinen tunnelmansa, ja moni asia oli kuin suoraan 50-luvun Suomi-filmeistä. Joukko kyläläisiä, etupäässä vanhuksia, kokoontui erään seurakuntalaisen olohuoneeseen viettämään yhteistä jumalanpalvelusta lähetti-pastorin johdolla. Tunnelma oli kesäkuumalla tiivis! Vaikka kaikki tapahtuikin vieraalla Venäjän kielellä, tutut virret, tuttu liturgia ja ehtoollisen viettäminen kyläläisten kanssa loivat kristittyjen yhteyttä yli kulttuuri- ja kielimuurin.

Matka teki Idaan voimakkaan vaikutuksen, eikä hän pidä ollenkaan poissuljettuna vaihtoehtona sitä, että joskus itsekin lähtisi lähetystyöhön. Lähetyskentällä teologianopinnoista olisi varmasti hyötyä ja osaamistaan saisi soveltaa monenlaisiin tehtäviin. ”Minulla ei ole mitään selkeää lähetyskutsua, mutta jos Jumala haluaa lähettää minut jossain vaiheessa, olen valmis lähtemään”, Ida sanoo. Hän yrittää olla tekemättä liian pitkälle meneviä suunnitelmia elämänsä varalle ja oppia nauttimaan nykyhetkestä. ”Unelmia saa toki olla, mutta jos rakentaa kaiken niiden toteutumisen varaan, voi pettyä pahasti”, Ida pohtii.

Ida kertoo, että olisi myös hienoa, jos hän pystyisi käyttämään työssään musiikkia, jota hän on harrastanut lapsesta saakka. ”Käyn laulutunneilla ja olen mukana houseband-toiminnassa. Nautin siitä tosi paljon,” hän innostuu.

Kuva: Vesa Ruohonen

Turva ja perusta

Uskovan kodin lapsena Ida on saanut tutustua hengellisiin asioihin jo pienestä pitäen. ”Uskovan kodin merkityksen tajuaa vasta, kun vertaa sitä muihin. Helposti sitä pitää itseltään selvänä asiana, mutta onhan se ollut tosi iso siunaus.” Vaikka kotona hengelliset asiat ovatkin olleet aina esillä, Ida kertoo itse tulleen uskoon Israelissa pidetyn rippikoulun aikana.

”Toivoisin, että Jumala saisi olla elämäni turva ja perusta, jonka varaan kaikki rakentuu. On turvallista tietää, että vaikka mitä tapahtuisi, Jumalan rakkaus pysyy. Kaikkein tärkeintä on kuitenkin saada luottaa syntien sovitukseen”, Ida pohtii.

Yksi Idalle rakkaimmista raamatunkohdista on Jesajan kirjan luvussa 54 ”Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.”

Mariliina Metsävirta

Jumalan valtakunta tarvitsee jatkuvasti uus

STI:ssä järjestetään aina syyslukukauden alussa ensimmäisen vuosikurssin opiskelijoille Fuksiaiset. Illan ohjelmasta ja tarjoiluista vastaavat vanhempien vuosikurssien opiskelijat. Fuksiaisia vietetään vapaamuotoisissa, kodikkaissa merkeissä.

Nuorten musiikki kuuluu aina STI:n juhliin, vaikka musiikkia ei STI:ssä opetetaakaan. Tämän päivän opiskelijat ovat hyvin musikaalisia. Monet ovat mukana erilaisissa musiikkikokoonpanoissa. Kuvassa toisena juontajana toiminut Ida Jungner ja Juhana Pulli.

Fuksiaisten musiikkiesityksistä vastasi duo Sprinwheels, jonka laulajia ovat Anna Forsgren ja Petri Vähäsarja.

STI:n tavoitteena on kohdata opiskelijat henkilökohtaisesti ja kuunnella heidän ilojaan ja murheitaan, totesi pääsihteeri Henrik Perret.

Tutkija Timo Eskola puolestaan sanoi olevansa hyvillään siitä, että saa opettaa nuoria tutkimaan ja käyttämään Raamattua.

STI haluaa kouluttaa nuoria hengelliseen työhön julistamaan Jumalan Sanaa ja hoitamaan sieluja.

sia työntekijöitä

Syksyn fuksiaiset kokosivat suuren joukon uusia ja vanhoja opiskelijoita yhteen. Ilta toimi lähtölaukauksena etenkin ensimmäisen vuoden opiskelijoille, jotka näin aloittelevat teologin uraansa.

Virsikirjaan on tarpeellista tutustua perusteellisesti jo opiskeluaikana.

Hengellisen ravinnon lisäksi opiskelijat rakastavat ruokapöydän antimia. Pienten opintolainojen varassa elletessä salaattit ja leivonnaiset maistuvat erinomaisesti. Kuvat: Tomas Garaisi

STI:n sääntömääräinen
SYYSKOKOUS
pidetään tiistaina 27.11. klo 16 STI:ssä.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla,
mutta kaikki ovat tervetulleita.

Käsiteltävinä ovat mm. vuoden 2008
toimintasuunnitelma ja talousarvio.

SEURAKUNTAVIERAILUT

Henrik Perret

- 26.–27.10. Lappajärvi, Raamatun
punainen lanka (KL ja srk.)
29.10. Alfa-kurssi,
Markuksen seurakunta, Hki
5.–8.11. Kirkolliskokous, Turku
7.12. Matteuksen seurakunta

Timo Eskola

- 29.10. Suomen Raamattuopisto,
nuorisotyön 50-vuotisjuhla
4.11. Ryttylä, Kansanlähetyksen, saarna

STI ETSII JÄLLEEN KIRJOJA

Toisinaan kirjastomme tarvitsisi joitain kirjoja, joita ei enää ole kaupoista saatavilla. Olisiko sinulla omaa käyttöä vailla meille myytäväksi tai lahjoitettavaksi jotain seuraavista:

- Palva: Raamatun tietosanasto (uudempi eli 1995)
- Nietzschen teoksia
- Schopenhauerin teoksia (suomeksi etenkin)

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@teolinst.fi

etunimi.sukunimi@teolinst.fi

Kotisivu

www.teolinst.fi

Pankkitili

Sampo 800011-564245

Työntekijät

päällikö Henri Perret (gsm 0500 542 542)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo:

ma–pe klo 9–19

Taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.

Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.

Vuosituikijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirja-lahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään jokaiselle tukijäsenelle kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

toiminnanjohtaja Lasse Nikkarikoski

Jäsenjärjestöt

Ev.lut. Lähetysyhdistys Kylväjä

Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat

Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys

Suomen Raamattuopisto

Svenska Lutherska Evangeliföreningen

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

LYHYESTI RAAMATUSTA

”Sinulle ei pimeys ole pimeää, vaan yö on sinulle kuin päivänpaiste, pimeys kuin kirkas valo.”

Ps. 139: 12

***Pimeässä on vaikea kulkea. Yön varjot pelottavat.
Ei tiedä mihin pitäisi seuraavaksi astua.
Tuntematon tie ahdistaa.***

***Mutta saan antaa käteni Isän käteen.
Hänelle pimeys ei ole pimeää.
Minun ei tarvitse tietää seuraavaa askelta;
riittää että hän tietää.***

Eero Junkkaala

Kannen kuvat: Vesa Ruohonen